

Utorok štvrtého veľkonočného týždňa Jn 10,22-30

Jednota

Nakoľko som tvorcom jednoty? Ktorých chýb, omylov a prípadne hriechov proti jednote sa dopúšťam? Čo robím pre upevnenie, nárast a vytvorenie jednoty vo svojom okolí?

Ježiš nielen slovami vyznáva: „**Ja a Otec sme jedno**“ (Jn 10,30).

Slová “pastier, ovčinec, ovečky, môj hlas“ tvoria základ budovania jednoty. Pastier dbá o všetky ovečky, ale aj pre jednu zablúdenú vynakladá úsilie, aby ju našiel. Pastier volá každú po mene.

Mať uši, srdce otvorené pre hlas Cirkvi. Sebeckto buduje nejednotu. Osobné túžby, záľuby, je potrebné rozumne riešiť, aby nenarušili jednotu. Povolanie vyžaduje budovať jednotu tak medzi jednotlivcami i spoločenstvami. Falošná jednota je nebezpečným jedom.

Ježiš chce jeden ovčinec a jedného pastiera. Vzorom je jednota medzi Otcom a Synom. Bratské spoločenstvo, ekumenizmus, kresťanstvo, vzťah k odlúčeným bratom patria k prioritě života.

Návrh na osvojenie si: Viackrát si vzbudím úmysel, byť tvorcom, nástrojom pokoja.

Streda štvrtého veľkonočného týždňa Jn 12,44-50

Svetlo

Čo vyvoláva vo mne slovo “svetlo“? Bez čoho si neviem predstaviť svoje povolanie? Akú úlohu zohráva v liturgii slovo svetlo?

Ježiš zvolal: „**Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách**“ (Jn 12,46).

Slovo “svetlo“ premáha strach, smútok, neistotu, pochybnosť, utrpenie i smrť. Život telesný i duchovný sa nezaobíde bez svetla. Svetlo prináša radosť. Ježiš je svetlo sveta. Dáva návod ako najlepšie využiť svetlo.

Povolanie si vyžaduje byť svetlom. Myšlienky, slová i skutky majú byť svetlom. Pri krste zažatá svieca je výzvou byť svetlom, žiť vo svetle, šíriť svetlo. Prečo na tvárach, v správani, v slovách, v postojoch, v priateľstvách je vidieť tmu? Pretože v srdciach niet Boha.

Ako planéty odrážajú svetlo slnka, tak kresťanstvo musí do tmy pohanstva prinášať svetlo Boha. Kto nečerpá pravé svetlo od Krista, nemôže prijať úrodu vo večnom živote.

Návrh na osvojenie si: Pripomeniem si, že povolanie musí byť svetlom pre všetkých, ku ktorým som poslaný.

Štvrtok štvrtého veľkonočného týždňa Jn 13,16-20

Som poslaný

Ako môžem definovať svoje povolanie? Čo je zmyslom a cieľom môjho života?
Ktorých chýb sa dopúšťam na svojom povolaní?

Ježiš nám pripomína: „**Ja viem, koho som si vyvolil, ale má sa splniť Písmo: -
„Ten, ktorý je môj chlieb, zdvihol proti mne päťu“**“ (Jn 13,18).

V Evanjeliu sv. Jána, Ježiš štyridsať razy hovorí o svojom osobnom poslaní, s akým prichádza od Boha otca.

Maša misia – poslanie žiada od nás vieru. Ako posol od Boha mám si byť vedomý svojich práv a povinností. Moje poslanie jasne rozpoznať zo spôsobu ako žijem, zmýšľam, rozprávam, konám. Môže aj o mne platiť to, čo povedali o sv. Jánovi Vianneyom? „Videl som Boha v človeku.“

Poslanie zaväzuje. Aj keď ním môžem opovrhnuť, ho odmietnuť, musím počítať so sankciami. Poslanie ktorým poveruje Boh sa máme správať zodpovedne, čestne, vo viere, nádeji i láske. Ak zradím raz poslanie, už druhý raz nemusím byť novým poslaním poverený.

Návrh na osvojenie si: K svojmu poslaniu budem pristupovať ako k pokladu veľkej ceny a významu.

Piatok štvrtého veľkonočného týždňa Jn 14,1-6

Ja som cesta, pravda a život

Čo najviac vplýva na moje povolanie? Čo uprednostňujem vo svojej formácii?
Ktoré kritéria sú dôležité v mojom povolaní?

Ježiš nielen Tomášovi pripomína: „**Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k otcovi, iba cez mňa**“ (Jn 14,6).

Cirkev na zemi voláme „putujúcou“. Preto potrebuje ukazovatele, ktoré vedú bezpečne k cieľu. Evanjelium obsahuje podstatné ukazovatele. Ježiš je jediná, pravá a správna cesta k večnému životu.

Ježišovi je potrebné sa zveriť. On vyšiel od Otca a k Otcovi sa vrátil a On nám poslal Ducha Svätého, ktorý nám pripomína všetko k spásu. O tom hovoria slová: „Ja som cesta, pravda a život.“

Boh nikoho nevedie po zlých cestách, ku klamstvu a k záhube. Kristovi dôverujme, lebo jedine On nás môže viesť životnými cestami v pravde k večnému životu.

Návrh na osvojenie si: Dnes niekoľko minút navyše pod krížom.

Sobota štvrtého veľkonočného týždňa Jn 14,7-14

Ukáž nám Otca

Je na mne, správani, slovách vidieť budúceho kňaza? Čo si odnášajú ľudia zo stretnutia so mnou? Čo robím, aby som verne svedčil o svojom povolaní?

Filipovi Ježiš vravel: „***Kto vidí mňa, vidí Otca... Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne?***“ (Jn 14,9-10).

Na svete sme na to, aby sme Pána Boha poznávali, milovali, Bohu slúžili. Človek je stvorený na Božiu podobu. Ježiš je obraz Boha.

Naše zjednotenie s Ježišom rozhoduje o obraze Boha v nás. Obraz Boha v nás tvoria naše myšlienky, slová i skutky ktoré konáme zjednotený s Bohom. Od krstu máme záväzok zjavovať svetu božskú tvár skrze svoj život podľa Boha. Teda morálnym životom, skutkami podobnými skutkom Krista, obetavosťou, službou, pokorou, poslušnosťou, odpúšťaním...

Nepristane nám pohoršovať sa, nariekať nad svetom, neverou, ale primerane tomuto svetu zjavovať tvár Boha svojim životom. Viac a viac si uvedomovať význam a potrebu ukázať svojim životom Boha. Tam, kde niet obrazu Boha, nemožno predsa poznať Boha.

Návrh na osvojenie si: Ako

konkrétne chcem zjavovať obraz Boha vo svojom živote?